

gjort gjældende, at man ved Bedømmelsen af Forslaget kun bør se hen til, hvorledes Forholdene vare, dengang Forslaget fremkom for et Aar siden. Jeg skal ikke forsøge paa at indbegaa Rigtigheden af denne Betragtning; men det forekommer mig, at netop den Betragtning, som Mindretallet der har gjort gjældende, maa føre det til at se paa et Forlangende om Dyrtidsstillæg uden nogenstømhelt Tilbageblif paa eller nogenstømhelt Paavirkning af, hvad der er udtalt om, og hvorledes Afstemningen er falden med Hensyn til dette Forslag. Jeg ser deri en Bestyrkelse af min Forventning om, at et Dyrtidsstillæg vil blive bevilget af dette Thing i Lighed med, hvad det har bevilget under lignende Dyrtidsstand, idet Thinget jo fuldstændig kan gaa ud fra den Forudsætning, at Dyrtidsstillæget til Embedsmændene er uden nogenstømhelt Indflydelse paa Fastsættelsen af de endelige Lønningslove for Embedsmændene. Den ærede Ordfører for Mindretallet kan jeg ikke anse for berettiget til at udtale, som han gjorde, at man vilde benytte Medfølelsen for de Trængende til at faae Tilskud ogsaa til dem, der ikke trængte. Jeg tror ikke, at denne Udtalelse af Mindretallets ærede Ordfører er berettiget; jeg kan ialtsald sige, at overfor mig er den ikke berettiget, idet der aldrig fra min Side er fremkommet nogen Udtalelse, der kunde tydes saaledes, at jeg ikke skulde anse de Embeds- og Bestillingsmænd, der have mellem 2,500 Kr. og 4,400 Kr., for at være ligesaa trængende som dem, der have under 2,500 Kr., medmindre, at jeg skulde anse dem for ikke at være trængende. Jeg formener, at man netop i denne Klasse vil finde Kogle af dem, der ere allermost trængende til at faae Tillæg, dels fordi de, i en modnere Alder, ere mere gjenemgaende Familieforsørgere end de lavere Lønnede Embedsmænd, dels, fordi deres Stilling gjør det mindre muligt for dem at undvære et Bedrag for deres Arbejde, som ikke blot svarer til Arbejdets Beskaffenhed, men som ogsaa svarer til den Stilling, de nødvendigvis maa indtage. Jeg har altid fastholdt, at der ligesaa fuldt er Trang tilstede i Klassen mellem 2,500 og 4,400 Kr., som der er i Klassen under 2,500 Kr. — dette selvfølgelig ikke saaledes at forståa, at jeg ikke skulde erkjende, at der er en høi Grad af Trang tilstede i Klassen under 2,500 Kr. hos Mange, men der findes i denne Klasse ogsaa mange unge Mænd, som ikke ere Familieforsørgere, og hos hvem Trangen langt fra er tilstede i samme Maal, som den er for mange af de høiere Lønnede Embedsmænd. Jeg kan kun gjentagende anbefale Hvertallets Forslag til Vedtagelse i Mangel af det Bedre: Regjeringsforslaget med dets gjenemgaende Lønningsstillæg.

Formanden (Rabbe): Inden Ordet gives videre, turde jeg anmode om, at Spørgsmaalet om Thingets Stilling til et endnu ikke

foreliggende Forslag om Dyrtidsstillæg saavidt muligt holdes udenfor denne Forhandling.

Bagger: Jeg har bedet om Ordet dels for at motivere min Afstemning med Hensyn til det foreliggende Lovforslag om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881, dels i Anledning af de Udtalelser, der nu sidst fremkom fra den meget ærede Ministers Side, nemlig Spørgsmaalet om et fremtidigt Dyrtidsstillæg, idet jeg dog i saa Henseende selvfølgelig skal begrænse mig saa meget som muligt efter den Anvisning, der fremkom fra den meget ærede Formand. Det vil vistnok erindres med Hensyn til det nu foreliggende Forslag, at der, da denne Sag sidst var til Behandling her i Folkethinget, var fremkommet et Ændringsforslag fra tre Medlemmer af dette Thing, nemlig det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl), det ærede Medlem fra Christianshavn (Paulsen) og mig, et Ændringsforslag, der gik ud paa at føre det af Regjeringen forelagte Lovforslag tilbage til den Stillelse, som denne Bevilling havde havt tidligere i en Række af Aar, forsaavidt angaar Maximumsgrænsen, nemlig de 4,400 Kr. og med 15 pCt. af de første 1,600 Kr. Det vil vistnok ligeledes erindres, at det Forslag, vi saaledes stillede, ikke kom til Afstemning, fordi et andet Forslag, der mere afveg fra det da foreliggende Lovforslag, nemlig et Forslag, der var stillet af det ærede Medlem fra Rjøge (Hrup) og afskillige andre ærede Medlemmer, blev vedtaget. Jeg har ønsket paa egne og mine daværende Medforslagsstilleres Vegne at udtale vor Tilfredshed med, at Fællesudvalgets Flertal er vendt tilbage til det, saavidt vi dengang kunde se, albevels korrekte og efter denne Sags historiske Udvikling vistnok endog ene rigtige Standpunkt med Hensyn til denne Sags Behandling, nemlig med Hensyn til Maximumsgrænsen at optage det, vi dengang udtrykte saaledes, at vi kaldte det Nigsdagsstandpunktet af 1875, nemlig det, hvorom Nigsdagens forskellige Afdelinger med Ministeriet havde samlet sig i en længere Arrække. Jeg har paa egne og Medforslagsstilleres Vegne ønsket at forudsikke denne Bemærkning, førend jeg motiverer min Afstemning med Hensyn til de foreliggende Forslag, fordi det af den Stilling, jeg dengang indtog, vistnok maa fremgaa, at jeg maa anbefale at stemme for Hvertallets Indstilling og altsaa for den Redaktion, der allerede nu foreligger som vedtaget af det andet Thing. Jeg begrunder dette paa forskjellig Maade og af forskjellige Hensyn. Jeg indrømmer selvfølgelig, at der er megen Trang tilstede, forsaavidt angaar de Lønninger, der ere under 2,500 Kr., men jeg maa paa den anden Side slaa fast, hvad der ogsaa gjentagende er udtalt baade her og andetsteds, at der ialtsald er en ligesaa stor Trang tilstede for en stor Del af de Mænd, der have Lønninger mellem 2,500 og 4,400 Kr.,